

άντζīνα ἡ, Ἀπούλ. ἀγγīνα Ζάχ. ἀγīνα Κεφαλλ. 'Εκ τοῦ Ἰταλ. *angina* ἡ ἐκ τοῦ Λατιν. *angina*.
1) Κυνάγχη Ἀπούλ. Ζάχ. Συνών. συνάχι. 2) Φαρυγγίτις Ζάχ. 3) Ἡ φλεγμονή τῶν ἀμυγδαλῶν καὶ παρισθμίων Κεφαλλ.: "Ἐχει ἀγīνα καὶ κακοκαταπίνει.

άντζīποδας δ, ἀμάρτ. ἀτζīποδας Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κρήτ.

'Εκ τῶν οὐσ. ἀντζī καὶ πόδας.

1) Τὸ ἀπὸ τοῦ ποδὸς μέχρι τοῦ γόνατος μέρος Κρήτ. 2) Τὸ περὶ τὰ σφυρὰ δύπισθεν μέρος τοῦ ποδός, δ 'Αχιλλειος τένων Κρήτ.: *Mè πονεῖ δ ἀτζīποδάς μου.* 3) Τὰ κάτω ἄκρα τοῦ ποδός, ἀκροκόλια Θράκ. (Σαρεκκλ.) 4) Ὁ μηρὸς Κρήτ.: "Ἐφαγα τὸν ἀτζīποδα τοῦ πετεινοῦ. 5) Τὸ δύστοῦν τὸ πρὸς τὰ κάτω καὶ δύπισθεν μέρος τοῦ μηροῦ ἡ καὶ τῆς κνήμης περὶ τὰ σφυρά, ἐξ οὗ κρεμοῦν τὰ ζῷα μετὰ τὴν σφαγὴν πρὸς πώλησιν Κρήτ.: Παροιμ. φρ. Κάθε ἀρνὶ ἀπὸ τὸν ἀτζīποδά του θὰ κρεμαστῇ (τὴν πεπρωμένην μοῖραν οὐδεὶς δύναται νὰ διαφύγῃ). Συνών. *ἀντζīωνάρι 2.

Πβ. ἀντζī, ἀντζī.

άντζīτης δ, ἀμάρτ. ἀτζīτης Ρόδ.

'Εκ τοῦ οὐσ. ἀντζī, παρ' ὁ καὶ ἀτσα, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτης.

Τὸ δέρμα τῆς πτέρων τῶν ὑποδημάτων.

άντζīκολάτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀτζīκολάτος Δ.Κρήτ.

'Εκ τῶν οὐσ. ἀντζī καὶ κόλος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άτος.

'Ο ἔχων περὶ τοὺς γλουτοὺς λευκὸν χρῶμα, ἐπὶ αἰγός.

άντζīκουρο τό, Πελοπν. (Μάν.)

'Εκ τῶν οὐσ. ἀντζī καὶ κούροι.

'Η γαστροκνημία. Συνών. ἀντζī 2.

άντζīονευράτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀτζīονευράτος Δ.Κρήτ.

'Εκ τοῦ οὐσ. ἀντζīονεύροι, δι' ὁ ίδ. ἀντζīόνευροι, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άτος.

'Ο ἔχων ἐπὶ τῶν γονάτων τῶν δύπισθιων ποδῶν μέλινα στίγματα, ἐπὶ ζῷου. Συνών. ἀγκωναράτος.

άντζīόνευρο τό, ἀμάρτ. ἀτζīόνευρο Κρήτ. 'τζīόνευρο Κρήτ. ἀτζīονεύροι Κρήτ.

'Εκ τῶν οὐσ. ἀντζī καὶ νεῦρο.

Συνήθως κατὰ πληθ., τὰ νεῦρα τῆς κνήμης: *Mè πονοῦντα τὰ τζīόνευρά μου.* Πβ. ἀντζīδης.

***άντζīόπουλλο** τό, ἀντζīόπον Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Σούρμ. Τραπ. Χαλδ.)

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. ἀντζī.

Μικρὸς ποὺς ἔνθ' ἀν.: *Tῆ μωροῦ τ' ἀντζīόπα κατ' ἔχ' νε καὶ πονεῖ, ὅντος πιάν' ἀτα (ὅταν τὰ ἐγγίσω) Χαλδ. κ. ἀ. || Ἀσμ.*

'Έκυλιεν τὸ λαλλατζόπον | κ' ἔρθεν εῖδεν ἀτ' σ' σ' ὁ ἀντζīόπον (λαλλατζόπον = μικρὸς λεῖος λίθος τοῦ ποταμοῦ ἡ τῆς παραλίας) Σάντ. Συνών. ἀντζīάχι, ποδαράχι.

άντζīούγια ἡ, πολλαχ. ἀντζīούγα ἐνιαχ. ἀντζīούα Προπ. (Πάνορμ.)

'Εκ τοῦ Ἰταλ. *acciuga*.

Είδος σαρδέλλας, ἀρίγγη ἡ ἔγγραυλις ἡ ἔγκρασίχολος (*clupea* ἡ *engraulis engrasicholus*). Συνών. χαψί.

άντζīούκλα ἡ, Ἡπ. (Ζαγόρ. Χουλιαρ. κ. ἀ.).

'Εκ τοῦ οὐσ. ἀντζī καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούκλα.

Παχεῖα καὶ μεγάλη κνήμη: "Ἐχει μιὰ ἀντζīούκλα! Συνών. ἀντζīάρα.

Άντζīουλῆς δ, Κύπρ.

'Εκ τοῦ Ἰταλ. κυρίου ὄν. *Angelo*. —Ιδ. ΓΧατζīδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 11 (1914/5) 11.

Βλάξ: *Εἶσαι τέλεια Ἀντζīουλῆς.* Πβ. 'Αγγελῆς. 'Η λ. καὶ ὡς ἐπών. Κύπρ. κ. ἀ. Τὸ θηλ. 'Αντζīουλοῦ τοπων. Κύπρ.

άντζīουλοβάριν τό, Κύπρ. ἀντζīουλοβάριν Κύπρ.

'Αγγώστου ἐτύμου.

Συνήθως ἐν τῷ πληθ., χάνδραι καὶ ἄλλα κοσμήματα χρησιμοποιούμενα πρὸς κατασκευὴν περιδεραίων: "Ἄσμ. Τὰ σίερα τοῦ ἡ φυλακὴ ἐτ' γὰ τὰ παλ-ληκάρια, ἀπὸ φιλοῦν ἀσποσον λαμπὶ πον' μὲ τὸ ἀντζīουλονβάρια (πον' = ποῦ εἰναι)

'Αντζīουλονβάριν τὰ γειτῶ | τὸν καφουρέτον σον λαμπόν.

άντζīουλόβατος δ, Κύπρ. —Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Δημητρ.

'Εξ ἀγνώστου α' συνθετ. καὶ τοῦ οὐσ. βάτος.

Τὸ φυτὸν σμιλᾶς ἡ τραχεῖα (*smilax aspera*) τῆς τάξεως τῶν λειριωδῶν (*liliaceae*). Συνών. ἀγριόβατος, ἀιλάκι, ξυλόβατος.

άντζīουρεά ἡ, ΙΙΓεννάδ. 762 —Λεξ. Ἐλευθερούδ. Δημητρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. ἀντζīούρει καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-εά.

Είδος ἀγγουρεᾶς (*cucumis sativus*) τῆς ὁποίας ὁ καρπὸς είναι πολὺ μεγαλύτερος καὶ ἔξωτερικῶς ὑπόλευκος. Συνών. ξυλαγγονρεά. Πβ. ἀγγούρεά.

άντζīούρι τό, σύνηθ. ἀτζīούρι ἐνιαχ.

'Αγγώστου ἐτύμου.

Είδος σικυοῦ πολὺ μεγαλυτέρου τοῦ κοινοῦ ἀγγουριοῦ καὶ μὲ ἐπιφάνειαν μετὰ φαρδώσεων καὶ χνουδωτήν, ἔξωτερικῶς δὲ ὑπόλευκον. Συνών. ξυλάγγονρεο. Πβ. ἀγγούρι.

άντζīοφόρι τό, Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. ἀντζī καὶ τοῦ ρ. γορῶ.

'Η περισκελίς τῶν γυναικῶν (εὐφημητ.)

***άντζīωνάρι** τό, 'τσουνάριν Κύπρ. 'τσουνάρι Κάλυμν.

'Εκ τοῦ οὐσ. *ἀντζīώνι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρι.

1) Ὁ ποὺς Κάλυμν. 2) Τὸ μέρος τοῦ ποδὸς ἐσφαγμένου ζώου, ὃθεν κρεμοῦν τοῦτο Κύπρ.: Παροιμ. φρ. Κάθε ἀρνίς ποὺ τὸ 'τσουνάριν τον 'εν-νὰ κρεμ-μαστῆ (τὴν πεπρωμένην μοῖραν οὐδεὶς δύναται νὰ διαφύγῃ) Κύπρ. Κάθε χιηγὸν ποὺ τὸ 'τσουνάριν τον κρέμ-μεται (ἔκαστος θὰ κριθῇ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ) αὐτόθ. Συνών. ἀντζīποδας 5. 3) Πτέρνα ποδὸς Κάλυμν.: Φρ. 'Τσουνάρια ποὺ νὰ τὰ φάγῃ τὸ σάλημα! (εἴθε νὰ σαπήσουν! 'Αρὰ). Συνών. ἀντζī 2 δ.

***άντζīωναριάζω**, 'τσουναριάζω Κύπρ. (Γερμασ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. *ἀντζīώναρι.

'Αναρτῶ ἡ συλλαμβάνω ζῷόν τι ἀπὸ τοῦ ἄκρου ποδός.

***άντζīώναρος** δ, ἀτζīώναρος Σίφν. ἀτσούν-ναρος Ρόδ. (Κρεμαστ.) ἀζώναρος 'Ανδρ. Κάρπ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *ἀντζīώναρι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -αρος.

1) Κνήμη μεγάλη Κάρπ. 2) Μακρὸς ποὺς Κάρπ.: "Απλωσε τοὺς ἀζώναρους του. Συνών. πόδαρος. 3) Τὸ σφυρόν ποδὸς χοίρου 'Ανδρ. 4) Μηρὸς χοίρου Ρόδ. (Κρεμαστ.) 5) Τὰ περὶ τὸ γόνυ μέρη Σίφν.

***άντζīώνι** τό, ἀντζīώνη Πόντ. (Άμισ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. ἀντζī καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ώνι.

Πούς. Συνών. πόδη.

